

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1998-1999

12 februari 1999

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Leonard Quintelier en Carlos Lisabeth –

houdende wijzigingen van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene toelichting

Het voorliggende voorstel van decreet beoogt een aanpassing van enkele artikels van de wet op de riviervisserij van 1 juli 1954. Op twee punten wenst de visserijwereld een dringende aanpassing van de wet. Het betreft de aanpassing van de artikelen 8, 15 en 16 van de wet. Het huidige artikel 8 regelt een aantal bevoegdheden van de Vlaamse regering. De artikelen 15 en 16 zijn gericht op de bescherming van de vissen.

Om organisatorische redenen is het nodig dat de bevoegdheden van de Vlaamse regering binnen deze wet uitgebreid worden tot het erkennen van vissersverenigingen en tot de bevoegdheid om de voorwaarden te bepalen waaronder ze erkenning kunnen verlenen. Alhoewel in het artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 mei 1992 tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij reeds ingeschreven was dat vissersverenigingen erkend kunnen worden, bleek dit echter toch volgens de Raad van State in 1994 een onvoldoende rechtsgrond te hebben. Dit voorstel van decreet regelt deze rechtsgrond, zodat de Vlaamse regering kan overgaan tot de erkenning van vissersverenigingen en tevens tot het bepalen van de voorwaarden waaronder ze die erkenning kan verlenen.

Door de verbeterde vangsttechnieken en de mogelijkheden om levende vis te vervoeren is het nodig de vis beter te beschermen en in elk geval het meenemen van levende vis volledig te verbieden om het massale onttrekken van levende vis aan het openbaar water te stoppen.

De krachtlijnen van het voorstel van decreet zijn :

- erkenning van de vissersverenigingen om ze beter bij het beleid en het beheer te betrekken ;
- betere bescherming van de visbestanden van de openbare waters ;

2. Artikelsgewijze commentaar

Het artikel 2 van het voorstel van decreet geeft aan de Vlaamse regering de bevoegdheid om vissersverenigingen te erkennen en voorwaarden te bepalen waaronder ze erkenning kan verlenen.

Het principe van het erkennen van vissersverenigingen maakt het de overheid mogelijk de visserij in de openbare waters verder te structureren. De erkenning van vissersverenigingen kan ertoe leiden de omvangrijke doelgroep (82.000 hengelaars) beter te betrekken bij het MINA-beleid. Tevens kan de overheid daardoor een zekere controle uitoefenen op de toenemende viswedstrijden in de waters waarop de wet van toepassing is. Via de provinciale visserijcommissies kunnen de erkende vissersverenigingen tevens betrokken worden bij het visstandbeheer, de promotie van de hengelsport en de overlegorganen van het beleid. De voorwaarden die de Vlaamse regering oplegt, hebben als doel de kwaliteit van de vissersverenigingen te waarborgen.

Het artikel 3 stelt een verbod in op het vervoer van de levende vis. Deze ecologische maatregel wil een einde maken aan het massale "legale" afvissen van de visbestanden van de openbare waters om de clubvijvers en particuliere vijvers te bevoorraden. Door de verbetering van de technieken van vistransport en door de toename van de visbestanden is het voor een groep hengelaars een lucratieve bezigheid geworden om vrij systematisch bepaalde waters af te vissen. Die praktijk moet dringend aan banden gelegd worden.

Anderzijds is het bij zich hebben van vissen tijdens het hengelen voor veel vissers een noodzakelijk deel van hun bezigheid en is voor het beoefenen van bepaalde vormen van visserij levende aasvis nodig. Daarom verbiedt dit artikel niet het bij zich hebben van levende vis die de voorgeschreven maat heeft en het bezitten van 20 ondermaatse aasvisjes. Het betreft in dit geval kleine visjes behorende tot de cyprinidae (zie bijlage 10 bij het besluit van de Vlaamse regering van 20 mei 1992), die zeer courant voorkomen en algemeen gebruikt worden voor de visserij op roofvissen zoals snoek, snoekbaars, baars en paling. De Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij stelt voor de lijst van aasvisjes te beperken tot de volgende soorten :

Brasem, Blei, Goudvis, Giebel, Grondel, Winde, Blankvoorn, Rietvoorn en Alver. De Vlaamse regering kan de soorten aasvisjes verder omschrijven. De paling valt niet onder dit verbod vanwege de specifieke kenmerken van deze vissoort en omdat het noodzakelijk is om deze vis, die in het bodemslib leeft, van zijn slijksmaak te ontdoen alvorens hem te consumeren. Daarvoor moet paling levend vervoerd kunnen worden.

Leonard QUINTELIER

Carlos LISABETH

VOORSTEL VAN DECREET

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Aan artikel 8 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij, gewijzigd bij het decreet van 21 december 1990, worden §§ 4 en 5 toegevoegd, die luiden als volgt :

"§ 4. De Vlaamse regering kan vissersverenigingen erkennen.

§ 5. De Vlaamse regering stelt de voorwaarden op waaronder ze erkenning kan verlenen."

Artikel 3

Artikel 15 van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 15

Het is verboden om het even welke levende vis, behalve paling, afkomstig uit viswater waarop de wetgeving van toepassing is, aan dit viswater te onttrekken en te vervoeren.

Overtreding van deze bepaling wordt gestraft met een geldboete van 100 tot 300 frank."

Artikel 4

Artikel 16 van dezelfde wet wordt vervangen door wat volgt :

"Artikel 16

Onverminderd artikel 15, is het evenwel toegelaten per hengelaar maximum 20 levende aasvisjes, behorende tot de cyprinidae, ongeacht de minimummaat, en wat ook hun herkomst weze, te bezitten en levend te vervoeren. De Vlaamse regering kan de soorten aasvisjes verder omschrijven.

Overtreding van deze bepaling wordt gestraft met een geldboete van 100 tot 300 frank."

Leonard QUINTELIER

Carlos LISABETH
